

Т"01

Притчі

МУДРІСТЬ ПОКОЛІНЬ

Київ

2018

УДК 821.161.2'06-342-93

Притчі. Мудрість поколінь. К.: «Агенція «ІРІО», 2018. – 240 с., іл.
ISBN 978-617-7453-20-7

Про що можуть розповісти притчі дитині? З цих повчальних маленьких історій малюк дізнається про все на світі. Що таке добро і що таке зло... Навчиться думати і самостійно приймати рішення. Більше цінуватиме маму й поважатиме тата. Побудує гарні стосунки з оточуючими. З цією книгою ви зможете зрозуміло й доступно пояснити дитині складні для її віку життєві істини та вічні цінності.

До збірки увійшли невеликі за обсягом та повчальні за змістом оповідання. Перевага цієї книги в тому, що вона не має обмеження за віком, а читати її можуть як діти, так і дорослі.

У притчах прихований глибинний досвід поколінь. Це важливі базові знання, які має розуміти кожна дитина. Погодьтеся, що навчити ловити рибу набагато важливіше, ніж дати усе готове. Через притчі ви допоможете своїй дитині усвідомити правду і брехню, любов і байдужість, радість і гнів, важливість навчання та сміливість.

Читання книг – це найкращий спосіб провести дозвілля з дитиною. Обирайте читання та розвиток всією родиною!

УДК 821.161.2'06-342-93

Всі права захищено.

Жодна частина цієї книги не може бути відтворена в будь-якій формі без письмового дозволу власника авторських прав.

© Видавництво «Агенція «ІРІО»
ISBN 978-617-7453-20-7

Шановні батьки!

Безумовно, кожен із нас прагне щастя для своїх дітей. І саме ми несемо відповідальність за виховання в дитині тих основ, які допоможуть їй прожити щасливе життя.

Що це за основи? Уміння думати й самостійно приймати рішення. Бути сміливим і любити знання. Поважати батьків і шанувати родинні цінності. Розуміти відмінності добра і зла, правди і брехні, любові і ненависті, радості і гніву. Подарувати вудку і навчити рибалити набагато важливіше, ніж дати саму рибу.

Ефективним можна назвати таке виховання, коли рішення, як вчинити правильно, вже закладено в свідомості дитини. Набагато простіше донести життєві істини через історії, розповіді та казки. Тому, вибираючи книжку, слід звернути увагу на те, що повчальний характер має бути на першому місці.

Зараз перед вами унікальна книга. У ній зібрані історії за темами, які найбільш важливі для розвитку дитини. Ця особлива книжка допоможе вам поділитися з малям мудрістю, яка передавалася народами з вуст в уста впродовж багатьох століть. Саме притчі демонструють дітям моделі поведінки, які не тільки збережуться в пам'яті як цікава розповідь мами на ніч, а й дадуть установку на успішне життя.

Батько, який читає дитині історію перед сном, перебуває з нею в єдиному просторі світосприйняття, тому вікова мудрість, що дихає на сторінках цієї книжки, принесе користь обом. Читання на ніч – найбільш тонкий і водночас ефективний спосіб по-справжньому зблизитися з дитиною. До того ж притчі, які добиралися нами з такою любов'ю та турботою, показують важливі **МОДЕЛІ ПОВЕДІНКИ**. Гармонійний розвиток дитини переважно будується на наслідуванні саме цих «правильних» **МОДЕЛЕЙ ПОВЕДІНКИ**. Їх можуть демонструвати не лише «правильні» фільми, а й «правильні» книжки, які ви прочитаєте і обговорите разом із дитиною.

Як читати дитині притчі максимально ефективно

1. Створіть ритуал вечірнього читання. Залиште всі турботи і тривоги за стінами кімнати. Прислухайтеся до дихання дитини і намагайтеся дихати в унісон із нею. Спершу просто спокійно дихайте разом. Цей стан називається єдністю. Чудово, коли малюк відчує, що дорослий із ним – одне ціле. А коли ви скажете, що дуже його любите і що він найкращий, – то ваш малюк засне щасливим і прокинеться сильним.

2. Притчу обирайте з розділу, тема якого найбільш актуальна в певний час. Намагайтеся обговорювати ті теми, які будуть зрозумілі вашій дитині. Читайте спокійно і повільно. Підлаштовуйте ритм свого голосу під дихання малюка.

3. Основну фразу, яку ви хочете донести до дитини, можна повторювати кілька разів. Щоб «закласти» ключову ідею в мислення дитини, обов'язково проговоріть її наприкінці притчі та повторіть ще раз головне речення, щоб малюк чітко запам'ятав саме цю фразу.

4. Читання можна завершити цитатою, що ми наводимо перед кожним розділом. І також кілька разів її повторити. Дуже добре перед сном проказати разом із дитиною таку чи подібну афірмацію: «З кожним днем я стаю все краще і краще. Завтра я прокинуся (назвати час) і почуватимуся чудово...». Після цього дитина засинає.

Наступного дня дорогою до школи або садка ще раз обговоріть вчорашню притчу. Запитайте, яке враження вона справила, що найбільше сподобалось, запам'яталося і чому. Використовуйте запитання, які є після кожної притчі. Перші два запитання допоможуть дитині згадати зміст притчі. На них вона відповість легко. А щоб відповісти на останнє, доведеться трохи подумати, згадати випадки з життя, проаналізувати й поміркувати.

Зичимо успіхів вам і вашим дітям! Любіть їх, прищеплюйте любов до всього навколо, і тоді життя їхнє буде сповнене щастя і добра.

Іцхак Пінтосевич

Іцхак Тінтосевич про збірку

Сім'я – це найбільший скарб у житті. Кожен з батьків хоче лише найкращого для своєї дитини. Проте частіше ми пам'ятаємо про базові потреби – щоб була ситою, одягнутою та під пильним наглядом. Не забувайте і про духовне. Кого ви хочете, щоб чула ваша дитина? Чию думку та поведінку має наслідувати? Які навички ви намагаєтеся виховати? Найкращий спосіб виховання та самовдосконалення – це спілкування з величними людьми через книги. Я сам постійно читаю і намагаюся прищепити цю звичку своїм дітям. Бо саме це зробить їх успішними та допоможе реалізувати мрії.

Я особисто читав своїм дітям притчі з цієї книги. Головне, що я передав дітям через цю книгу:

- *Сім'я і відносини – найголовніше.*
- *Важливо навчатися та бути сміливим.*
- *Успіху в житті може досягнути кожен, хто до цього прагне.*
- *Бути добрим – значить бути щасливим.*
- *Правда цінніша за брехню.*

Бажаю і вам передати своїм дітям ці та безліч інших корисних ідей, які є в книзі. Після кожної притчі ставте дітям запитання, обговорюйте прочитане. Таким чином розумні думки з книжки, оселяться в їхніх світлих головах назавжди.

Навчайте свою дитину. Навчайте цінному та важливому. Бо саме це зробить її щасливою, успішною та цілеспрямованою. Та головне – любіть своїх дітей! Говоріть їм про це! Вони дуже-дуже -дуже чекають цього від нас...

Зміст

Розділ 1. СІМЕЙНІ ЦІННОСТІ 12

Хто ким виріс	14
Правильне рішення	16
Як мама зозулею стала	18
Спадкоємець	20
Злагода	22
Найдорожче в житті	24
Лихе слово ранить	26
Про любов і сіль	28
Вірний син	30
Батьківська наука	32

Розділ 2. ДАРУВАТИ ДОБРО 34

Добрий пес	36
Образа і вдячність	38
Незагойні рани	40
Дарувати добро	42
Уміння радіти життю	44
Добро і зло	46
Піклування про ближнього	48
Бездіяльність – зло	50
Що прикрашає людину	52
Два ангели	54

Зміст

Розділ 3. ВИХОВАННЯ ХАРАКТЕРУ.....	56
Притча про життєві негаразди.....	58
Як не реагувати на образи	60
Як творити дива.....	62
Твій шлях – твоє життя	68
Умій виділяти важливе	70
Чесно зароблені гроші	72
Хто боїться, у того в очах двоїться	74
Розділ 4. НАВЧАННЯ, РЕМЕСЛО ТА ТВОРЧІСТЬ.....	76
Принц-ремісник	78
Мудра порада	82
Талант і талант	84
Не зважай на образи	88
Вік живи – вік учись	90
Наука для царя	92
Час у дорозі	94
Природа мудра	96
Розділ 5. ПРО ПРАВДУ.....	98
Про правду	100
Напівправда.....	102
Чия правда?	104
Справедливий суд.....	106
Притча про правду та брехню	108

Зміст

Розділ 6. ЯК НАВЧИТИСЯ РАДІТИ.....	110
Вихід завжди є	112
Вчися задовольнятися малим	114
Багатством щастя не купиш	116
Коли все не так	118
Подаруй усмішку	120
Щаслива людина	122
Чотири роки	124
Розділ 7. ПРО ДРУЗІВ, ДРУЖБУ І ВЗАЄМОДОПОМОГУ	126
Про дружбу	128
Доріжка	130
Малі, але хоробрі	132
Як обрати нареченого	134
Вірний друг	136
Розділ 8. ПРО ВМІННЯ, МАЙСТЕРНІСТЬ І ВИНАХІДЛИВІСТЬ.....	138
Найкраща розповідь	140
Просте рішення	142
Кмітливий хлопчик	144
Розділ 9. ЧЕСНІСТЬ, ПОРЯДНІСТЬ, ПРАВДИВІСТЬ	146
Справжнє багатство	148
Шкатулка	150

Зміст

Слуга совісті	152
Ви гідні одне одного	154

Розділ 10. ПРО СЕНС ЖИТТЯ І ЖИТТЄВІ ЦІННОСТІ .....

Де краще	158
Джерело щастя.....	160
Тріснутий глечик	162
Вчися спостерігати	164
Про досконалість і недоліки	166
Каменярь	168
Дерево	162

Розділ 11. ОПТИМІЗМ, ВІРА У ВЛАСНІ СИЛИ .....

Хай що б там сталося – все на добро	176
Струмочок.....	178
Вір у власні сили	180
Не зрікайся власної мрії	182
Про волю.....	186

Розділ 12. ПРО ДОБРОТУ І МИЛОСЕРДЯ.....

Врятувати зірку	190
Не будь байдужим	192
Сонце й Вітер	194
Віслюк і кінь.....	196
Кошеня.....	198

Зміст

Про добрі справи	200
Скалки доброти	202

Розділ 13. ПРО КОХАННЯ, НЕНАВИСТЬ

І ВЗАЄМИНИ..... 204

Кульбабки	206
Образи й картопля.....	208
Образи	210
Чути одне одного	212
Добра порада	214
Ціна подарунка	216
Історія кохання	218

АФОРИЗМИ..... 220

Розділ 1

Сімейні цінності

Запорука сімейного щастя в доброті, відвертості, чуйності. *Золя Еміль*

Доброчесність батьків – неймовірне придане. *Горацій*

Всім можна знехтувати, коли мовиться про нас, але це не стосується ситуації, коли мова йде про наших близьких. *Марк Туллій Цицерон*

*Люби рідних –
і матимеш щастя*

Хто ким виріс

В одному місті в пологовому будинку дві жінки народили синів. Одну жінку звали Розою, а другу – Лілією. Молоді мами були дуже щасливі і мріяли про майбутнє своїх синів.

– Я хочу, щоб мій син став музикантом або відомим конструктором, – сказала Роза.

– А я мрію, щоб мій син став доброю людиною, – сказала Лілія. – І щоб мене любив і шанував.

Спливло тридцять років, усе ще молоді та вродливі Роза й Лілія знову потрапили до лікарні – кожна з них мала не надто здорове серце. Жінки зраділи зустрічі, як давні подруги.

– Ким став твій син? – запитала Лілія.

– Моя мрія здійснилася – син став відомим піаністом, – відповіла Роза. – Побачив увесь світ, дає багато концертів, він дуже зайнятий. А твій ким став?

– Мій син – звичайний робітник, виготовляє складні деталі для літаків. Ми разом живемо, в мене двійко онуків.

– Не надто вже тобі в житті поталанило, – сказала Роза. – Твій син – звичайна, нікому не відома людина, яких мільярди.

Того самого дня до Лілії приїхав син. А до Рози син не приїхав, бо в нього був концерт.

Наступного дня до Лілії знову прийшов син. Роза лише

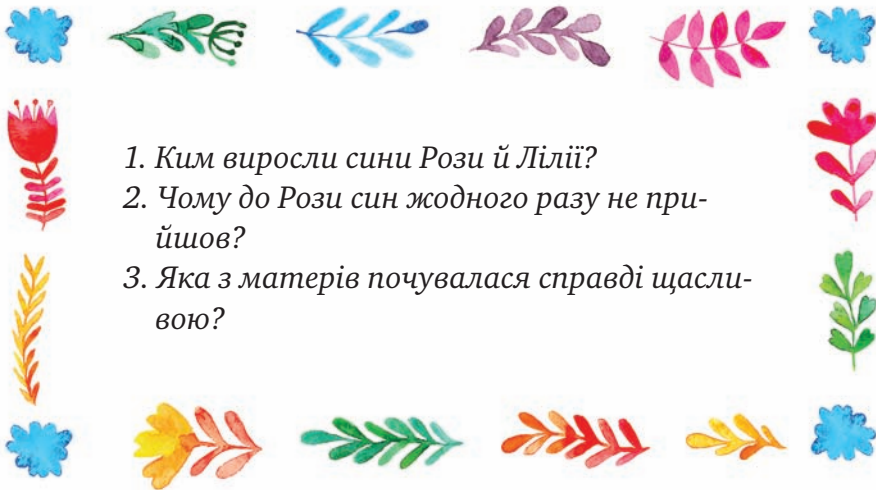
Сімейні цінності

зітхала, дивлячись, як світиться від щастя подруга. За місяць Розу так ніхто й не провідав.

Нарешті одного ранку до палати зайшов лікар і сказав, що Лілію виписують, а в Розі з серцем ще не все гаразд, тож доведеться їй залишитися. Лілію прийшов забирати любий син з величезним букетом її улюблених білих лілій. Коли Лілія збиралася йти, Роза зі сльозами на очах запитала:

– Скажи, подруго, як ти виховала такого сина? Ти щаслива, а я...

– Знаєш, Розо, син, якого я народила, помер ще маленьким. Це мій прийомний син, але для нього я – найрідніша. Я дуже щаслива і від щирого серця співчуваю тобі! Адже головне не те, чи став твій син відомою людиною, а те, якою саме людиною він виріс: турботливою чи байдужою.

Правильне рішення

В одному селі жили двоє братів, багатий і бідний. Багатий брат цілком залежав від своєї лихої дружини і зрештою вона так його намовила, що перестав він спілкуватися з бідним братом. Дійшло до того, що брати не бачилися впродовж семи років.

Якось вирушив бідний брат возом до лісу по дрова. Зібрала його дружина в дорогу, дала йому сиру й хліба, а собі залишила цибулину. Як нарубав бідняк дрова, склав їх на віз і сів перекусити. Вийняв із сумки хліб і сир, аж раптом підходить до нього старий дідок і просить:

– Дай мені попоїсти, синку.

Той простягнув дідусеві половину й запросив сісти поруч.

Дідусь усе з'їв, а потім сказав:

– За те, що ти мене нагодував, я виконаю одне твоє бажання.

Замислився бідняк: хата старенька – можна було б і нову попросити, а всередині порожньо, їсти нічого – можна було б грошей попросити, та згадав про брата, зітхнув і промовив:

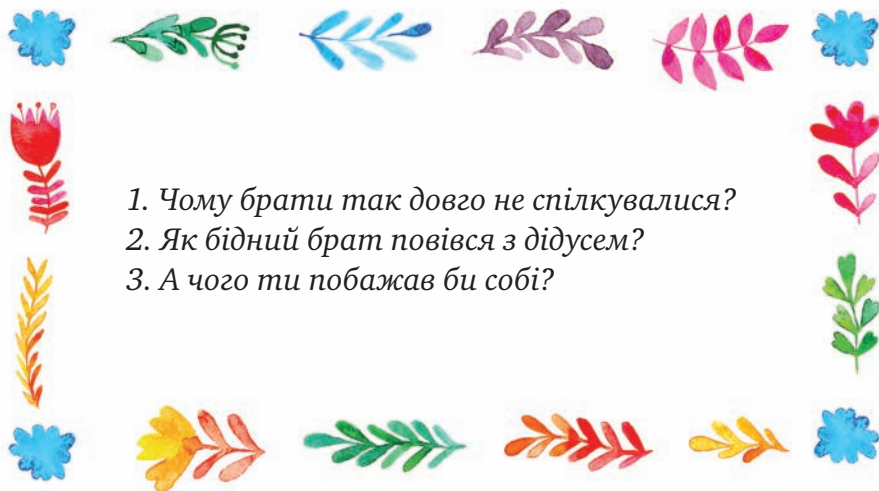
– Маю я брата, з яким не спілкувався аж сім років, важко мені без нього. Я хотів би, щоб у наших стосунках усе було,

Сімейні цінності

як колись.

– Так, будь по-твоєму, прийде твій брат сьогодні ввечері. А за те, що саме цього ти забажав, то дам тобі й решту: ніколи більше не знатимеш, що таке злидні, та й хата буде в тебе нова. Я дарую це людині, котра родинні стосунки ставить понад усе.

1. Чому брати так довго не спілкувалися?
2. Як бідний брат повівся з дідусем?
3. А чого ти побажав би собі?

Як мама зозулею стала

В однієї жінки було троє дітей. Вона так їх любила, що все в хаті робила сама. Тим часом діти днями бавилися й веселилися до ночі. Прибіжать пізно додому й кричать:

– Їсти!

Мама мовчки їх помие, перевдягне, висушить мокре взуття, випере брудний одяг і подасть їсти. І так було доти, доки мама не захворіла. Лежить вона, сил не має звестися на ноги. Просить вона у старшого сина пити, а він:

– Нехай середульший подасть.

А середульший відповів:

– Нехай молодша сестричка подасть.

А найменша донька тільки розсміялася і втекла в сад гуляти.

Прибігли діти ввечері з вулиці та й кричать:

– Їсти!

Ураз на їхніх очах мама почала пір'ям укриватися. Перетворилася на птаха, змахнула крилами й випурхнула у вікно.

Вибігли діти надвір і заголосили:

– Повернись, матусю, ми будемо чемними, подамо тобі водички!

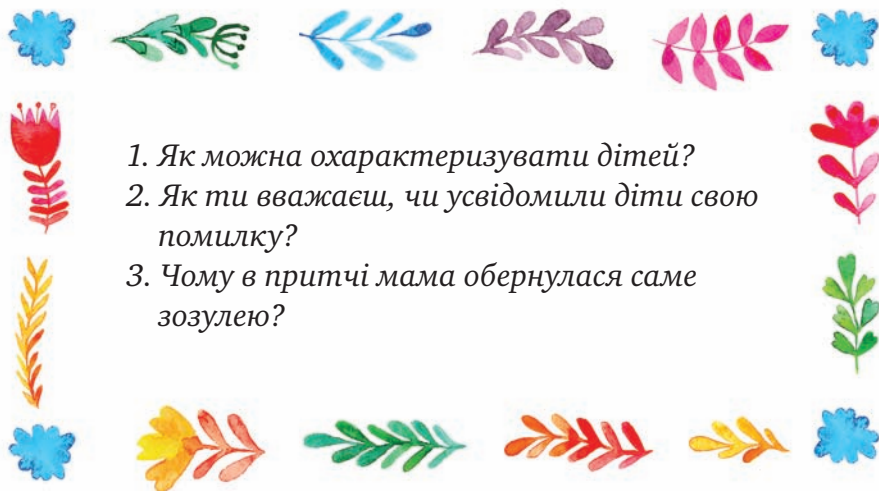
Сімейні цінності

А мама-зозуля їм у відповідь:

– Пізно, мої любі дітки, пізно!

І полетіла. Діти бігли за нею, падали, плакали, але мама не повернулася.

Відтоді зозулі не висиджують пташенят, а підкидають свої яйця до чужих гнізд.

- 1. Як можна охарактеризувати дітей?*
- 2. Як ти вважаєш, чи усвідомили діти свою помилку?*
- 3. Чому в притчі мама обернулася саме зозулею?*

Спадкоємець

Жила в одному селі величезна заможна родина. Її голова мав велике господарство, добротний будинок, багато земель. Але найбільшим багатством були його діти, мав він їх аж тринадцятеро: семеро синів і шість дочок.

Та, на жаль, не мирили діти поміж собою. І дня не минало, щоб хтось не посварився. А сварилися між собою брати й сестри через батьківську спадщину. Кожен прагнув отримати все татове майно й ніхто не поступався. Якось зібрав батько всіх своїх дітей і сказав:

– Навчив я вас усьому, що сам знав. Настав час починати вам самостійне життя. Ідіть, діти мої, світ подивіться, себе покажіть. Повертайтеся за рік. А спадок дістанеться тому, хто принесе мені найкращий подарунок.

І помандрували діти світом. Минув рік, знову зустрілися у батьковій хаті.

Старший син із гордістю подарував батькові дорогий східний килим. Дочка піднесла золотий злиток. Були ще й такі подарунки: шовкова тканина, диковинні заморські плоди... І серед усіх цих чудернацьких подарунків батько побачив буханку хліба, що її підніс молодший син.

– Сину мій, саме ти станеш моїм спадкоємцем! – зрадів

